Lietas Nr. C24123913
Lietas arhīva Nr. C-1239-13/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Ogrē, 2013. gada 13. decembrī

Ogres rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese: **M. Vesele**

ar sekretāri: /Valsts amatpersona/

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu Nordea Bank Finland Plc maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas summas piedziņu.

Pārbaudījusi tiesas sēdē pierādījumus lietā, tiesa

k o n s t a t ē j a:

Prasītāja- Nordea Bank Finland Plc. vārdā uz pilnvarojuma pamata sabiedrība ar ierobežotu atbildību „PAUS KONSULTS" (turpmāk tekstā SIA „PAUS KONSULTS") 2013.gada 27.maijā griezies tiesā ar maza apmēra prasību pret atbildētāju – /pers. B/ par parāda piedziņu, norādot, ka 2003. gada 2. oktobrī AS Nordea Bank Finland Plc. Latvijas filiāle ar atbildētāju /pers. B/ noslēgusi Overdrafta līgumu privātpersonai ar kartes limitu LVL 200, saskaņā ar kuru, atbildētājs nodrošināts ar aizdevumu ar bankas apstiprinātu noteiktu limitu, savukārt, atbildētājs apņēmies nodrošināt pietiekamu atlikuma pieejamību kontā valutācijas datumā, lai veiktu aizdevuma limita savlaicīgu atmaksu, bet saistības nav pildījis, kā rezultātā izveidojies parāds LVL 253,53 apmērā, kas prasības iesniegšanas dienā sastāv no pamatparāda LVL 196,12, procentiem par aizdevuma lietošanu, kas, saskaņā ar Overdraft pakalpojumu cenrādi no 2003.gada 26.augusta līdz 2008.gada 20.jūnijam ir bijuši 24%, no 2008.gada 31.oktobra līdz 2012.gada 9.janvārim 25% standarta un bronzas klientiem un līgumsoda 72% gadā vai 0,2% dienā par laika periodu no 2007.gada 30.septembra līdz 2012.gada 24.jūlijam, kas sastāda LVL 32,85, kā arī, likumiskajiem procentiem 6% apmērā par 297 dienām laika periodā no 2012.gada 25.jūlija līdz 2013.gada 17.maijam, kas sastāda LVL 8,91.

Prasība pamatota uz Civilprocesa likuma 195. pantu un Civillikuma 1587., 1590., 1652., 1716., 1717., 1719., 1720., 1753., 1756., 1757., 1761., 1811., 1828., 1835., 1934. un 1943. pantiem.

Ne pieteicējs, ne atbildētājs, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, lietas izskatīšanu tiesas sēdē nav lūguši, bet apstākļu noskaidrošanai, saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{26} pantu, tiesa uzskatījusi par nepieciešamu lietu izskatīt prasības tiesvedības kārtībā, puses aicinātas uz tiesas sēdi, par to Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā paziņojot.

Tiesas sēdē 2013.gada 12.decembrī SIA „PAUS KONSULTS" pārstāve uzturēja prasību un paskaidroja, ka 2003.gada 2.oktobrī puses noslēgušas darījumu, ar atbildētāju noslēgts Overdrafta līgums privātpersonai, saskaņā ar kuru, viņam pieejami LVL 200, par ko jāmaksā procenti par lietošanu 24% gadā, kas jāieskaita kontā katra mēneša pēdējā datumā, saskaņā ar Vispārīgo noteikumu 3.3. punktu.

Par lietošanas periodu uzskata visu periodu, kad darbojies līgums, tādēļ procenti aprēķināti par laika periodu no 2003.gada 7.oktobra līdz 2008.gada 29.februārim.

Saskaņā ar Vispārīgo noteikumu 7.3. punktu, bankai ir tiesības jebkurā laikā izbeigt līgumu, par to rakstveidā informējot klientu.

Pirms līguma laušanas atbildētājam nosūtīta brīdinājuma vēstule, termiņš parāda samaksai dots 2012. gada 25. jūlijs, no šī brīža līdz 2013. gada 17. maijam aprēķināti likumiskie procenti par 297 dienām.

Vispārīgie noteikumi ir līguma neatņemama sastāvdaļa, procentu likme ir norādīta pakalpojumu cenrādī, ko klients varēja pieprasīt.

Atbildētājam sācis veidoties parāds, pēdējā iemaksa izdarīta 2007.gada 2.novembrī, līgums lauzts 2012.gada 25.jūlijā.

Klientam katru mēnesi bija jāseko, lai netiktu pārsniegts LVL 200 limits, ja netiek maksāti lietošanas procenti, tos pieskaita pie parāda.

Tā kā parāds nav atmaksāts un atbildētājs nav izrādījis nekādu vēlmi saistības nokārtot, celta prasība tiesā, tādēļ lūdz piedzīt arī tiesāšanās izdevumus.

Atbildētājs /pers. B/ tiesas sēdē nebija ieradies, par tiesas sēdes laiku un vietu viņam paziņots Civilprocesa likuma 56.panta piektajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz viņa deklarēto dzīves vietu, kas dod pamatu tiesai viņa neierašanās gadījumā tiesas sēdē izskatīt lietu bez atbildētāja klātbūtnes.

Tiesa, novērtējot SIA „PAUS KONSULTS" pārstāves paskaidrojumu tiesas sēdē un lietā esošos dokumentālos pierādījumus, atzīst, ka prasība ir daļēji pamatota un apmierināma, attiecībā uz atbildētājam izsniegto un pieejamo overdrafta summu, ko nav atgriezis, paliekot parādā LVL 196,12.

Prasība daļā par lietošanas procentu un līgumsoda piedziņu ir noraidāma, jo par to puses nav vienojušās līgumā, Vispārīgajos noteikumos arī nav norādīta konkrēta lietošanas procentu likme, kā prasītāja pārstāve paskaidroja tiesas sēdē, **to klients esot varējis pieprasīt**.

Līgumsodu puses arī nav pielīgušas, līgumā nekādi punkti par cenrāža esamību nav ietverti, līgumsoda neatņemama sastāvdaļa ir tikai Vispārīgie noteikumi, kuri darījuma būtiskas sastāvdaļas nesatur.

Saskaņā ar Civillikuma 1470. pantu, būtisks darījumā ir viss tas, kas nepieciešams tā jēdzienam un bez kā arī pats nodomātais darījums nav iespējams.

Konkrētajā aizdevuma darījumā nav pielīgti ne lietošanas procenti konkrētā apmērā, ne arī puses vienojušās par līgumsoda apmēru, ja saistība netiktu pildīta pienācīgi vai vispār.

Civillikuma 1509. pants arī nosaka, ka divpusēji darījumi, kas uzliek kādus pienākumus abām pusēm, šaubu gadījumā iztulkojami tam par ļaunu, kurš attiecīgā gadījumā ir kreditors un kuram tādēļ vajadzēja izteikties skaidrāk un noteiktāk.

Konkrētajā gadījumā lietā esošais līgums un Vispārīgie noteikumi vispār neliecina, ka puses būtu vienojušās par konkrētu procentu piemērošanu par overdrafta lietošanu, kā arī līgumsoda piemērošanu konkrētā apmērā, kas ir arī pretrunā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām un rada nevienlīdzību starp līguma slēdzējiem, jo līgums plašākā nozīmē ir vairāku personu savstarpēja vienošanās par konkrētu tiesisku attiecību nodibināšanu.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta pirmā daļa aizliedz piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, savukārt, otrā daļa nosaka, ka līguma njoteikumi formulējami vienkāršā un saprotamā valodā, bet konkrētajā gadījumā līguma noteikumi pilnībā atbildētājam kā līgumslēdzējam vispār netika darīti zināmi.

Augstāk norādītā likuma 6. panta trešā daļa nosaka, ka līguma noteikumi, kurus puses nav savstarpēji apspriedušas, ir netaisnīgi, ja tas, pretēji labticīguma prasībām, rada būtisku neatbilstību līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam, kā tas ir konkrētajā gadījumā, kad atbildētājam nebija zināms, kāda lietošanas procentu summa viņam tiek prasīta, kā arī, kāds var tikt noteikts līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildi vispār.

Bez tam, saskaņā ar augstāk norādītā likuma panta piekto daļu, līguma noteikums vienmēr uzskatāms par neapspriestu, ja līgums sastādīts iepriekš un patērētājam līdz ar to nav bijis iespējams ietekmēt attiecīgo līguma noteikumu, kā arī, saskaņā ar šī likuma panta sesto daļu, ja apspriesti tikai atsevišķi līguma noteikumu attiecīgi aspekti, tad nevar uzskatīt, ka savstarpēji apspriesti arī pārējie līguma noteikumi.

Civillikuma 1533. pants nosaka, ka līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu tikai tad, kad starp līdzējiem notikusi pilnīga vienošanās par darījuma būtiskām sastāvdaļām ar nolūku savstarpēji saistīties.

Tikai tiesīgi noslēgts līgums Civillikuma 1587. panta izpratnē uzliek par pienākumu pusēm izpildīt apsolīto.

Tā kā Overdrafta līgums privātpersonai, kuru puses ir parakstījušas, būtiskas līguma sastāvdaļas nesatur, tās nav konkrēti noteiktas arī Vispārīgajis noteikumos, tiesa atzīst, ka atbildētāja lietošanā bijis nodots overdrafts LVL 200 apmērā, ko viņš prasītājam pilnā apmērā nav atgriezis, paliekot parādā LVL 196,12, šī summa no atbildētāja piedzenama par labu prasītājam tiesas ceļā.

Pusei, kuras labā taisīts spriedums, saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, no otras puses piedzenami visi tiesāšsnās izdevumi proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Tā kā prasītājs ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus samaksājis noteiktajā Ministru kabineta LVL 3,30 apmērā, bet patiesie izdevumi, saskaņā ar aprēķinu, sastāda LVL 7,90, no atbildētāja, saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5) punktu, papildus par labu valstij piedzenami LVL 4,60.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 6., 8., 10., 12., 92., 93., 97., 191., 192., 193., 194., 195., 199., 250.^{26} pantu, 41. panta pirmo daļu un 39. panta pirmās daļas 5) punktu un Civillikuma 1470., 1509., 1533., 1587., 1934., 1943. pantiem , tiesa

n o s p r i e d a:

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, par labu Nordea Bank Finland Plc Latvijas filiāle, reģistrācijas Nr. 40003486767, LVL 196,12 (viens simts deviņdesmit sešus latus 12 santīmus) un tiesāšanās izdevumus LVL 53,30 (piecdesmit trīs latus 30 santīmus).

Piedzīt no /pers. B/, /personas kods/, par labu valstij LVL 4,60 (četrus latus 60 santīmus).

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Civillietu departamentā, kasācijas sūdzību iesniedzot Ogres rajona tiesā.

Tiesnese: M. Vesele